

A Fővárosi Ítéltábla a Csabai és Társai Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Lindner Andrea ügyvéd) által képviselt ... (....) kérelmezőnek a dr. Mikófalvi Gábor ügyvéd (....) által képviselt (alperes címe) ellenérdekű fél ellen a Magyar Szabadalmi Hivatal védjegy törlését elrendelő határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Bíróság 2010. június 16. napján kelt, 1.Pk.20.383/2010/11. számú végzése ellen az ellenérdekű fél 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését részben megváltoztatja, az eljárási költséget 567 800 (Ötszázhatvanhétezer-ötszáz) forintra mérsékeli, egyebekben helybenhagyja.

Az ellenérdekű fél köteles a kérelmezőnek 15 napon belül megfizetni 37 500 (Harminchétezer-ötszáz) forint másodfokú eljárási költséget.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a Magyar Szabadalmi Hivatal (a továbbiakban: Hivatal) védjegy törlését elrendelő/13. számú határozatát megváltoztatta és a törlési kérelmet elutasította.

Nem osztotta a Hivatal azon álláspontját, miszerint a lajstromszámú, a Nizzai Megállapodás 35. osztályába sorolt reklámozás; kereskedelmi ügyletek; kereskedelmi adminisztráció, a 38. osztályba tartozó távközlés és a 41. osztályba sorolt szórakoztatás szolgáltatásokra oltalmat biztosító „Használtautó.hu” színes ábrás védjegy törlését megalapozza a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 2. § (2) bekezdésének a) pontjában megfogalmazott - a megjelölés leíró jellege - kizáró ok és a megkülönböztető képesség (3) bekezdésben írt, használattal történő megszerzése sem állapítható meg.

Az elsőfokú bíróság a távközlés (38.) és a szórakoztatás (41.) szolgáltatások esetében nem találta kizártnak a megjelölés oltalomképességét. Megállapította, hogy a tárgyi védjegy domináns eleme - a jellegzetes betűtípus, továbbá a figyelemfelhívó piros korong ellenére -a „Használtautó” elem, amely értelmes magyar szó, amely bár a használt gépjárművek kapcsán nem vitásan szokásosan alkalmazott szókapcsolat, azonban a 38. illetve a 41. osztályba tartozó

szolgáltatásokhoz közvetlenül nem kapcsolódik, nem írja le azok lényeges jellemzőit. Így nem állapítható meg, hogy a fogyasztó azonnali és konkrét kapcsolatot teremtené a támadott védjegy és az érintett szolgáltatások között, továbbá az sem, hogy a kérelmező kisajátítaná az árujelzőt, és ez ellehetetlenítené a használt autókereskedőket attól, hogy szolgáltatásukat a Vt. 15. §-ában foglaltaknak megfelelően leírják vagy reklámozzák.

Az árujegyzék 35. osztályában szereplő reklámozás, kereskedelmi ügyletek és adminisztráció tekintetében azonban az elsőfokú bíróság, nem látta megállapíthatónak, hogy a „Használtautó.hu” megjelölés a védjegy bejelentésekor eleve rendelkezett volna megkülönböztető képességgel, így vizsgálta, hogy a Vt. 2. § (3) bekezdése szerint a használat révén megszerezte-e azt.

Nem értett egyet az ellenérdekű fél érveivel, miszerint a kérelmező részéről a megváltoztatási kérelemhez mellékelt bizonyítékok a bírósági eljárásban nem vehetők figyelembe, mert elbírálásuk a hatáskörelvonás tilalmába ütközne. Az elsőfokú bíróság rámutatott, hogy a megkülönböztető képesség megszerzése tárgya volt a hivatali eljárásnak, továbbá a megváltoztatási kérelem vizsgálata nem a Pp. közigazgatási perekre vonatkozó, hanem a Pp. általános szabályai, valamint a Vt. speciális rendelkezései szerint történik. A Vt. 91. § (1) bekezdésének és 40. § (3) bekezdésének alapján pedig a csatolt bizonyítékokat a bíróságnak figyelembe kellett vennie, mivel jelen esetben nem volt olyan hivatali felhívás a kérelmező felé, amely a kérdéses körben további bizonyítékok csatolására hívta volna fel, így nem lehet azt állítani, hogy valamely határidő lejárt vagy egyéb ok folytán a megváltoztatási kérelemben, illetve az utóbb benyújtott bizonyítékok ne minősülnének kellő időben előterjesztettnek.

Érdemben utalt az Európai Bíróság CHIEMSEE-ítéletében a megkülönböztető képesség meghatározása során kifejtett szempontokra, és azokat figyelembe véve a csatolt bizonyítékok mérlegelésével arra a meggyőződésre jutott, hogy a „Használtautó.hu” színes ábrás védjegy a 35. osztály szolgáltatásai esetében a használat révén megfelel az oltalom feltételeinek. A csatolt bizonyítékok alapján megállapíthatónak tartotta, hogy a kérelmező a törölni kért védjegy alatt nyújtott szolgáltatások révén jelentős piaci helyzetet ért el és nem kétséges, hogy ez a tevékenysége a kereskedelmi ügyleteket felöleli. A honlapon megjelenő hirdetések nagyságrendje, a látogatói és letöltési adatok jelentős ismertséget mutatnak, a vállalkozás sikeres, ezt alátámasztja a „H...” című magazinban megjelent cikk is. A kérelmező széles körű és jelentős volumenű reklámtevékenységét is igazoltnak találta. Kitért rá, miszerint a védjegy használatának nagymértékű intenzitását mutatja, hogy a honlapon a védjeggyel folyamatosan találkozik a fogyasztó, aki így egy meghatározott vállalkozástól származóként tudja azonosítani a szolgáltatást.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a kérelmező megváltoztatási kérelmét alaposnak találta és a hivatali határozatot megváltoztatva a védjegytiltási kérelmet elutasította.

A végzéssel szemben az ellenérdekű fél élt fellebbezéssel, amiben elsődlegesen annak szükség esetén a hivatali határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését és a megváltoztatási kérelem Hivatalhoz történő áttételét, másodlagosan megváltoztatásával a megváltoztatási kérelem elutasítását indítványozta. Kérte továbbá a megállapított eljárási költség mérséklését.

Álláspontja szerint az elsőfokú eljárásban jogszabálysértés történt, nevezetesen a Vt. 91. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezés elmulasztása folytán sérült a hatáskörelvonás tilalma. Hangsúlyozta, hogy a kérelmezőnek már a Hivatal előtti eljárásban is lehetősége lett volna „kötetnyi” okirati bizonyítékának a benyújtására. Akként érvelt, hogy a Vt. megengedő módon lehetőséget nyújt az utólagos, bírósági eljárásbeli kérdésfelvetésre, azonban nem helyeződhet át a hangsúly a közigazgatási szakról a bírósági eljárásra, mivel utóbbi tárgya a hatósági határozat, amelynek jogszerűsége felől csak a hivatali eljárás bizonyítási anyaga alapján foglalható állás. A vitatott kérdéskört a Vt. felhívott 91. §-ának (3) bekezdése rendezi, amely jogszabályhelyre az ellenérdekű fél már az elsőfokú eljárásban is hivatkozott. Előadta, hogy az adott esetben a kérelmező abban a lényeges kérdésben kíván első fórumként bírósági döntést, hogy az újonnan becsatolt bizonyítékok alátámasztják-e a megkülönböztető képesség megszerzését. Tekintettel arra, hogy ezek az iratok a hivatali eljárásnak nyilvánvalóan nem képezték tárgyát, így az elsőfokú bíróság akkor járt volna el helyesen, ha a határozatot szükség szerint hatályon kívül helyezve a kérelmet az új bizonyítékok elbírálása céljából átteszi a Hivatalhoz.

Érdemben előadta, hogy a megkülönböztető képesség megszerzésének törvényi feltétele nem egyszerűen a használat, hanem a más áruítól és szolgáltatásaitól való megkülönböztetésre alkalmassá válás, ennek bekövetkezését a kérelmező a 35. osztályra nézve nem bizonyította, a másik két osztály tekintetében pedig ez a kérdés fel sem merült. Megismételte, miszerint döntő jelentőséget kell tulajdonítani a „használtautó” megjelölés más piaci szereplők általi kiterjedt használatának, ami megítélése szerint a 35. osztály esetében kizárja a megkülönböztető képesség megszerzését. Fenntartotta, hogy a használt gépjárművekkel kapcsolatos ügyletek és reklámozás kapcsán a „Használtautó.hu” megjelölés nem alkalmas a megkülönböztetésre, továbbá a kizárólagos oltalom akadályozza az érintett piaci szereplőket szolgáltatásuk jellemzőjének feltüntetésében.

Az árujegyzék 38. és 41. osztályaiba sorolt szolgáltatások körében egyetértett a hivatali határozat indokolásával, amely szerint a fogyasztók a „Használtautó.hu” megjelöléssel jelzetten használt autókkal kapcsolatos szolgáltatásokat várnak, mivel a védjegyszó kifejezetten utal az ilyen árukra, mint a szolgáltatás tárgyára, ezért az árujelző leíró jellege fennáll. Amennyiben mégsem tekinthető leírónak, úgy az utóbbi osztályok vonatkozásában az árujegyzék korlátozása lenne indokolt a nem használt autókkal kapcsolatos szolgáltatásokra.

Végül kitért rá, hogy a kérelmező által figyelembe venni kért 26 óranyi ügyvédi munkaidő ráfordítás az ügy nem különösebben bonyolult voltára tekintettel túlzott és legkevesebb a felére csökkentendő.

A kérelmező fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú végzés helybenhagyását indítványozta, annak helyes indokaira tekintettel. Hangsúlyozta, hogy a törlési eljárással az ellenérdekű félnek az a legfőbb célja, hogy alaptalan érvelmeivel a megindult védjegybitorlási perben a döntéshozatalt minél jobban késleltesse. A megkülönböztető képesség megszerzése körében azt emelte ki, hogy a Hivatal anélkül hozott határozatot, hogy további bizonyítékok szolgáltatására hívta volna őt fel, ezért volt kénytelen a bizonyítás további lehetőségével a bíróság előtt élni. Megjegyezte, hogy ebből hátrány az ellenérdekű felet nem érte. Helytálló az elsőfokú döntés az eljárási költség viselése és összezszerűsége körében is, nem eltúlzott a megjelölt óramennyiség, mivel a nagyobb munkaidő teher éppen az ellenérdekű fél eljárásbeli magatartásából adódott.

A fellebbezés kis részben alapos.

Az elsőfokú bíróság megfelelően feltárt tényállás alapján, jogszabálysértés nélkül jutott arra az okszerű következtetésre, hogy az ellenérdekű fél által hivatkozott okból, a Vt. 2. § (2) bekezdés a) pontja alapján a védjegy törlésének nincs helye. Helyes érdemi döntésével és azzal kapcsolatban kifejtett indokaival a másodfokú bíróság egyetértett, kizárólag az eljárási költségre vonatkozó részében látott okot az elsőfokú végzés részbeni megváltoztatására.

A Vt. 2. § (2) bekezdésének a) pontja értelmében ki van zárva a védjegyoltalomból a megjelölés, ha nem alkalmas a megkülönböztetésre, különösen, ha kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak, vagy pedig amelyeket az általános nyelvhasználatban, illetve az üzleti kapcsolatokban állandóan és szokásosan alkalmaznak.

A (3) bekezdés szerint a (2) bekezdés a) pontja alapján a megjelölés nincs kizárva a védjegyoltalomból, ha használata révén - akár az elsőbbség időpontja előtt, akár azt követően - megszerezte a megkülönböztető képességet.

A Vt. 91. §-ának (3) bekezdése alapján, ha a fél olyan kérdésben kíván bírósági döntést, amely a Magyar Szabadalmi Hivatal előtt folyó eljárásnak nem volt tárgya, a bíróság a kérelmet átteszi a Magyar Szabadalmi Hivatalhoz, kivéve, ha a védjegy törlésére irányuló eljárásban a Magyar Szabadalmi Hivatal a törlés alapjául szolgáló okot a 73. § (1) bekezdése alapján hagyta figyelmen kívül, illetve, ha a törlés alapjául szolgáló újabb okot a megváltoztatási kérelemben vagy annak előterjesztését követően jelölték meg; az ilyen törlési okot a bíróság figyelmen kívül hagyja. A kérelem áttétele esetén a bíróság a Magyar Szabadalmi Hivatal döntését - szükség szerint - hatályon kívül helyezi.

A (4) bekezdés rendelkezése szerint a bíróság figyelmen kívül hagyja a fél által a megváltoztatási kérelemben vagy annak benyújtását követően előterjesztett azt a nyilatkozatot, állítást vagy bizonyítékot, amelyet a Magyar Szabadalmi Hivatal az előtte folyó eljárásban - a 40. § (3) bekezdésével összhangban - szabályszerűen hagyott figyelmen kívül.

A kérelmező nem támadta fellebbezéssel az elsőfokú végzést, így a másodfokú bíróság csupán visszautal az indokolás azon helytálló megállapítására, miszerint a védjegy árujegyzékének 35. osztályában megjelölt szolgáltatások esetében az árujelző leíró jellege folytán nem felelt meg a lajstromozás feltételeinek, mivel már a bejelentés időpontjában sem rendelkezett megkülönböztető képességgel. Ezért okszerűen vizsgálta az elsőfokú bíróság, hogy van-e lehetőség a Vt. 2. § (3) bekezdésének alkalmazására.

E körben alaptalanul hivatkozott az ellenérdekű fél a hatáskörelvonás tilalmára. Az elsőfokú bíróság nem vétett eljárási hibát, amikor a kérelmező részéről a hivatali határozatot követően szolgáltatott okirati bizonyítékokat döntése során értékelte, ugyanis, amint arra helytállóan rámutatott, a Hivatal nem jelezte a kérelmező felé a bizonyítás kiegészítésének szükségességét, ezért a megváltoztatási kérelemhez csatolt, illetve utóbb benyújtott okiratok nem minősülnek olyannak, amit az ügyfél nem kellő időben terjesztett elő. Másrészt az a jogszabályi előírás sem valósult meg, hogy a bírósági eljárásban olyan kérdésben kellett dönteni, ami a hivatali eljárásnak nem volt tárgya. A kérelmező nem vitásan már a Hivatal előtt is érvelt a megkülönböztető képesség utólagos megszerzésével, és az a kérdés a vizsgálat tárgyát is képezte, csupán a bizonyítékokat nem találta elégségesnek a Hivatal. A másodfokú bíróság megítélése szerint az adott esetben a kérelmező nem volt elzárva attól, hogy a bírósági szakban védekezésének, jogi álláspontjának alátámasztására, kiegészítésére további bizonyítékokat nyújtson be, ez sem a Vt. speciális, sem a kiegészítő jelleggel alkalmazandó Pp. általános szabályaival nem ellentétes.

A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság nem talált okot sem az elsőfokú végzés hatályon kívül helyezésére, sem a megváltoztatási kérelem áttételére.

Teljes körűen egyetértett a fellebbviteli bíróság az elsőfokú döntésnek a megkülönböztető képesség körében tett megállapításaival is. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok Pp. 206. §-ának (1) bekezdése szerinti helyes értékelésével fogadta el igazoltnak az oltalomképeség használat útján való megszerzését. E helyen a másodfokú bíróság az indokolás megismétlése nélkül csupán visszautal a fellebbezéssel támadott elsőfokú végzésben kifejtett okszerű érvelésre.

A kialakult gyakorlat szerint az oltalomképeség eldöntésénél a megjelölést nem önmagában a nyelvtani, logikai vagy tartalmi sajátosságok felől kell vizsgálni, hanem azt az oltalmazni kért áruk, illetve szolgáltatások oldaláról kell megközelíteni. A másodfokú bíróság osztotta az elsőfokú bíróságnak az árujegyzék 38. és 41. osztályaiba tartozó szolgáltatásokra vonatkozó megállapításait és maga is úgy

találta, hogy ebben a körben a megjelölés már a bejelentéskor sem volt leíró, hanem megfelelt a lajstromozási feltételeknek, mivel alkalmas volt a védjegy azonosító funkciójának a betöltésére. Helyesen érvelt az elsőfokú végzés azzal, hogy a távközlés és a szórakoztatás esetében a megjelölés nem ad lényegi információt a szolgáltatásokra. Amikor a fogyasztó a „Hasznáلتautó.hu” védjeggyel akár vizuális, akár verbális formában találkozik, akkor a gépjárművekkel kapcsolatos szolgáltatásokra asszociál, és azt nem hozza összefüggésbe a távközléssel vagy a szórakoztatással.

Alappal sérelmezte ugyanakkor a fellebbezés, hogy az eljárási költség túlzott összegben került megállapításra. Az elsőfokú bíróság bár helyesen alkalmazta a Pp. 78. §-ának (1) bekezdését, illetve a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-át, azonban a másodfokú bíróság osztotta az ellenérdekű fél érveit, miszerint a figyelembe vett 26 óra ügyvédi munkaidő ráfordítás nem indokolt. A fellebbviteli bíróság az elvégzett ügyvédi munkával 15 órát látott arányban állónak, ezért figyelemmel a kérelmező és jogi képviselője közötti 30 000 forint/óra + áfa megbízási díjra, továbbá a megváltoztatási kérelmen lerótt 5300 forint illetékre, a kérelmező részére megfizetni rendelt eljárási költséget 567 800 forintra mérsékelte.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság a Vt. 79.§-án és a Pp. 259. §-án keresztül alkalmazandó Pp. 253. §-ának (2) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság végzését az eljárási költség mérséklésével részben megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta.

A fellebbezés kis részben eredményes volt, ezért a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése szerint az ellenérdekű fél köteles a kérelmező másodfokú eljárási költségét megfizetni, amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-ában foglaltaknak megfelelően áfával növelten állapította meg.

Budapest, 2011. január 18.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bíróági ügyintéző